یادداشت ویژه

نیاز یا منافع ملی

فریدون صمدی‌زاده

● خط لوله صلح که قرار بود گاز عسلویه را به مرز پاکستان منتقل کند طبق قرارداد منعقده بین ایران و هند و پاکستان از ۱۳ سال قبل توسط ایران شروع شد و در مدتی کوتاه به ایرانشهر در نزدیکی مرز پاکستان رسید. قرار بود هم‌زمان با کشیده‌شدن این خط در ایران، پاکستان هم ادامه آن را در خاک خود پیگیری کرده و در آن‌سو به لوله‌هایی که هندی‌ها نصب خواهند کرد متصل کند تا در سال ۲۰۱۴ با اتمام این طرح، فروش گاز ایران به پاکستان و هند عملی شود.

هند همان اوایل کار با بررسی اختلافات بین‌المللی و تضییقاتی که برای ایران فراهم شده بود صلاح در آن دید که خود را از این قرارداد کنار کشیده و روابط خود را با ابرقدرت‌ها تیره نکند.

اما پاکستان همچنان استخوان لای زخم را نگاه داشته و گهگاه با بهانه‌هایی برای شروع‌نکردن کار لوله‌گذاری سعی می‌کرد منتظر مستعدشدن اوضاع بماند.ایرانیان با آنکه شاهد کم‌لطفی دوستان شبه‌قاره بودند، کار لوله‌گذاری را ادامه داده و خط لوله گاز عسلویه را به ایرانشهر در نزدیکی‌های مرز پاکستان وصل کردند. اگرچه تاکنون این پیمان برای همسایه طرف قرارداد، آبی نداشته، ولی برای مردم استان محروم سیستان‌وبلوچستان، نعمت گاز را به همراه داشته است. با عقب‌کشیدن هند بنا به تضییقات بین‌المللی و اخم‌وتَخم جهان‌خواران تصور می‌شد که پاکستانی‌ها این فرصت پیش‌آمده را قدر بشناسند ولی تاکنون هیچ حرکتی از آنها مبنی بر تمایل به اجرای قرارداد مشاهده نشده است.

پیگیری‌های ایرانیان هم به این پاسخ منتج شد که پاکستان از تأمین هزینه لوله‌کشی ناتوان است. در روزهای اخیر زمزمه‌هایی به گوش می‌رسد که پس از مدت‌ها سکوت و انتظار، پاکستان از شرکت‌های روسی، چینی و ایرانی درخواست کرده در ساخت خط لوله صلح در پاکستان مشارکت کنند و حتی از دولت یازدهم درخواست وام ۵۰۰ میلیون دلاری کرده است، اما زنگنه وزیر نفت ایران اعلام کرده نه‌تنها وامی برای این کار نمی‌پردازیم، بلکه تا زمانی که دولت هند به عنوان دومین مصرف‌کننده گاز این خط، برای اجرای پروژه اعلام آمادگی نکند، ایران هم تمایلی به بهره‌برداری از این خط نخواهد داشت. به‌علاوه مصمم است در صورت عدم اجرای قرارداد، پاکستان را موظف به تأدیه جریمه دیرکرد که روزانه رقمی بین ۲ تا ۸ میلیون دلار است بکند.

با اعلام سفیر ایران در چین که حاکی از تمایل چین به گسترش شبکه انرژی است و براساس طرح (یک کمربند، یک جاده) مصمم به توسعه این شبکه داخلی است، خرم دستگیرخان، وزیر بازرگانی پاکستان که ظاهرا شمی قوی در این گونه موارد دارد و بی‌تمایل نیست با تأمین هزینه لوله‌کشی توسط چینی‌ها بتواند گاز مورد نیاز پاکستان را از طریق این خط از تهران تأمین کند، اظهار کرده که پاکستان نه‌تنها خود را از این پروژه عقب نکشیده است، بلکه منتظر پایان تحریم‌ها است که بتواند بدون نگرانی از قدرت‌های تحریم‌کننده به تعهداتش عمل کند!

سؤالی که پیش می‌آید این است: آیا پایبندی به منافع ملی است که آنها را گوش‌به‌زنگ نگه می‌دارد یا نیاز است که مجبورشان می‌کند در مناسب‌ترین فرصت‌ها نافع‌ترین تصمیم‌ها را برای کشورشان اتخاذ کنند؟

خبر

رئیس اتاق بازرگانی ایران:

نگران شرایط تجاری ایران و ترکیه در پساتحریم هستیم

● **تسنیم:** رئیس اتاق بازرگانی ایران با تأکید بر لزوم توسعه همکاری‌ها و ایجاد تکنولوژی مشترک در شرایط پساتحریم گفت: ترکیه باید شرایط جدید ایران را درنظر بگیرد تا حجم مراودات ما با این کشور حفظ شده و بالا برود. رئیس اتاق بازرگانی ایران نیز در این‌باره گفت: ترکیه در زمینه توسعه گردشگری حداکثر استفاده را کرده است، به‌طوری که سالانه بیش از دو میلیون نفر از گردشگران ایران از این کشور بازدید می‌کنند، اما میزان ورود گردشگران ترکیه به ایران سالانه ۵۰۰ هزار نفر است.

محسن جلال‌پور افزود: در جلسه دیروز با معاون وزیر اقتصاد ترکیه بر این موضوع تأکید شد که باید میزان ورود گردشگران ترک به ایران افزایش یابد. وی تصریح کرد: در صورتی که بتوانیم با ترکیه و قطر در این زمینه به توافق برسیم سودآوری مناسبی برای ایران و ترکیه خواهد داشت اما در این راه موانع سیاسی و مخالفت‌هایی نیز وجود دارد که امیدواریم در شرایط جدید با توافقی که بین ایران و ترکیه صورت می‌گیرد، این موارد به‌صورت جدی پیگیری شود.

جلال‌پور با ابراز نگرانی از روابط اقتصادی ایران و ترکیه در شرایط پساتحریم به تسنیم گفت: تجارت ایران و ترکیه تا امروز به دلیل تحریم محدود بوده، اما در پساتحریم شرایط ایران متفاوت می‌شود و دروازه‌های سایر کشورها به روی ایران باز است.

معاون سازمان مالیات در گفت‌وگو با «شرق» از مجوز قانونی می‌گوید

رأسا از حساب‌ها می‌توانیم برداشت کنیم

زهرا مهدور: شاید تا سال دیگر پرونده مؤسسات فاقدمجوز در اقتصاد ایران بسته شود. بانک مرکزی امسال وعده داده که تا پایان امسال و نهایتا تا سال ۹۵ بازار پول کشور را از شرِ فاقدمجوزها خلاص کند یا حکم به اخراج آنها از زمین بدهد یا اینکه آنها را به راه راست دعوت کند. اما اتفاق تازه‌ای افتاده است و بناست که ازاین‌پس در کنار مؤسسات فاقدمجوز، سپرده‌گذاران و مشتریان آنها هم در کانون توجه قرار بگیرند. از آنجایی که بانک مرکزی به این راحتی‌ها حریف نمی‌شود که فاقدمجوزها را از بازار پول کشور اخراج کند، دست‌به‌دامنِ همه شده است. دراین میان اما سازمان امور مالیاتی با پیشنهاد بِکری به سراغِ بانک مرکزی رفت و قانون خاک‌خورده‌ای را روی میز بانک مرکزی گذاشت؛ قانونی که به‌واسطه آن فاقدمجوزها شیفتگان خود را در قامت مشتریان و سپرده‌گذاران از دست بدهند تا دیگر انگیزه‌ای برای فعالیت در بازار پول ایران نداشته باشند. اگرچه هم‌اینک بانک مرکزی از مؤسسات فاقد مجوز دل پردردی دارد اما سازمان امور مالیاتی چندان با فاقدمجوزها بر سر مالیات مشکل نداشته است. انگار که تنها مالیات‌چی‌ها از این مؤسسات فاقدمجوز راضی هستند. حالا دیگر فهرست مشتریان و سپرده‌گذاران به‌عنوان تیغی دولبه مؤسسات فاقدمجوز را تهدید می‌کند. از یک طرف اگر فهرست اطلاعات مشتریان را در اختیار سازمان امور مالیاتی قرار ندهند، هم وجهه مجرم پیدا می‌کنند و هم باید رأسا به جبران مالیات مشتریان خود اقدام کنند؛ از طرف دیگر اگر این فهرست را به مأموران مالیاتی ارائه دهند که دیگر با دستان خودشان قبر خود را کنده‌اند... . درعین‌حال حسین وکیلی، معاون مالیات‌های مستقیم سازمان امور مالیاتی، در گفت‌وگوی مشروح با روزنامه «شرق» از شناسایی تمامی سپرده‌گذاران و مشتریان مؤسسات فاقدمجوز به منظور اخذ مالیات، آن‌هم حداکثر تا سال ۹۵ خبر می‌دهد.

آقای وکیلی، دولت یازدهم در شرایطی آغاز به‌کار کرد که با کمبود شدید منابع و بدهی‌های کلان مواجه بود. از طرفی دیگر هم دوران طلایی فروش نفت تکرار نشد و به همین سبب مالیات تنها چاره دولت برای تأمین هزینه‌ها بود. این‌طور عنوان می‌شود که با توجه به این مسائل، دولت یازدهم رویکرد جدی در اخذ مالیات در پیش گرفته و به سازمان امور مالیاتی نیز مأموریت‌های ویژه مالیاتی داده است. آیا این مسئله را تأیید می‌کنید؟

اصلا این‌طور نیست. هیچ فرقی نمی‌کند که چه دولتی برسر کار باشد چون در هر صورت مالیات براساسِ درآمد باید گرفته شود. موضوع بر سرِ اهمیت‌دادن دولت‌ها به اخذ مالیات است. یک دولت به مالیات اهمیت می‌دهد و یک دولت به مالیات بی‌اهمیت است. پیش از انقلاب، رژیم شاهنشاهی در سال‌های ۵۶ و ۵۷ آن‌قدر به درآمد نفتی رسید که مالیات را رها کرد و بعد از انقلاب هم تا مدت‌ها اخذ مالیات جدی گرفته نمی‌شد. اما در زمان جنگ، مالیات برای ما لازم شد. بنابراین صرف نظر از اینکه چه دولتی بر سر کار باشد، مالیات تأمین‌کننده درآمد و هزینه‌های دولت است. دولتی عاقل است که کل هزینه‌های خود را از محل مالیات تأمین کند. اتفاقا آنچه هم‌اکنون در مبحث اصلاح قانون مالیات‌ها به تصویب رسیده، در دولت قبل شدیدتر هم بود و دولت یازدهم آن را رقیق‌تر کرد؛ به‌عنوان مثال از دیدگاه دولت دهم در لایحه مالیات وجود داشت ولی دولت یازدهم مالیات بر ثروت را حذف کرد بنابراین اصلا این‌طور نیست که بگوییم دولت یازدهم درصدد است تا درآمدهای خود را صرفا از محل مالیات پوشش دهد. باید سعی شود هزینه‌های دولت به واسطه درآمدهای مالیاتی پوشش داده شود و سرمایه‌گذاری‌ها نیز از طریق درآمدهای نفتی و سرمایه‌ای انجام بگیرد. پس اخذ مالیات مختص هیچ دولتی نیست و همه دولت‌ها برای گرفتن مالیات تلاش می‌کنند اما یک دولت منبع مالیات را برای تأمین هزینه‌ها خوب می‌بیند و یک دولت دیگر به درآمدهای نفتی اتکا می‌کند و به این منبع توجه ندارد. اما درهرحال اگر یک دولت به‌صورت منطقی شرایطی را ایجاد کند که درآمدهای مالیاتی کامل‌تر جذب شود و پوشش بیشتری برای هزینه‌ها داشته باشد، به لحاظ علمی و اقتصادی آن دولت کارآمدتر است. ضمن اینکه سازمان امور مالیاتی تا مدت‌ها هیچ اطلاعاتی از مؤدیان نداشت اما اکنون جزئی‌ترین امور را در یک شهرستان بسیار کوچک توسط سیستم‌های الکترونیکی رصد می‌کنیم؛ پس وقتی کنترل‌ها قوی‌تر می‌شود کیفیت کار هم بهتر خواهد شد و احتمال اینکه کار از جریان اصلی خارج شود، کمتر است. از طرفی اطلاعات امروز ما از معاملات مردم نسبت به دو سال پیش ۱۵برابر شده، طبیعی است که وقتی حجم اطلاعات قوی‌تر باشد، مالیات‌ها بهتر شناسایی می‌شوند. بنابراین این‌گونه مسائل هیچ ربطی به دولت‌ها ندارد، سازمان امور مالیاتی وقتی به اطلاعات بیشتری دسترسی پیدا کند، درآمدهای پنهان بیشتری شناسایی می‌شوند، اعم از آنها که پرونده مالیاتی دارند یا ندارند، آنهایی که پرونده ندارند، برایشان پرونده تشکیل می‌شود و آنهایی هم که پرونده دارند اگر کم‌ابرازی داشته باشند، الان بر مبنای اطلاعات، مالیات بیشتری از آنها گرفته می‌شود. در نتیجه بهبود و بهسازی روند کار موجب شناسایی بهتر مالیات‌ها شده است، حتی اطلاعات بیشتر موجب خواهد شد که مالیات برخی از مؤدیان پایین‌تر هم بیاید.

ما کار غیرمنطقی نمی‌کنیم، دولت می‌خواهد پول داشته باشد یا نداشته باشد؛ ما تنها براساس درآمد مالیات می‌گیریم. ما کاری به این نداریم که دولت چقدر به مخارج و درآمد نیاز دارد؛ براساس ظرفیت‌های موجود تلاش خود را می‌کنیم، یک وقت بیشتر از بودجه مالیات وصول می‌شود و یک وقت کمتر از بودجه

چقدر در این دو سال حجم مالیات‌ها افزایش پیدا کرده است؟

واقعیت این است که با توجه به تورم سال‌های گذشته، رشد مالیات آن‌قدر زیاد نبوده، اما در سه سال اخیر سالانه حدودا رشد ۲۵ تا ۳۵ درصدی داشتیم.

این مقدار مالیاتی که توسط سازمان امور مالیاتی شناسایی می‌شود، دولت را قانع می‌کند یا حتی جیبش را پُر می‌کند؟

دولت پیش‌بینی‌های مالیاتی خود را دارد و برای آن پیش‌بینی‌ها نیز با ما همیشه مشورت دارد. این سال‌ها با توجه به سیستمی‌شدن عملکرد سازمان و تغییرات موجود در سیستم‌های اطلاعاتی، سطح قابل‌قبولی از مالیات‌ها وصول شده است.

پس دولت فشاری به سازمان امور مالیاتی در اخذ مالیات وارد نکرده است؟ چون گمانه‌ها بر این است که در شرایط فعلی، بازوی اول و آخر دولت برای کسب درآمد، سازمان امور مالیاتی است.

به هیچ عنوان. ما کار خودمان را می‌کنیم و گوش نمی‌کنیم. حتی اگر با خودِ ما برخورد کنند باز هم به هیچ‌وجه به مردم فشار نمی‌آوریم. ما کار غیرمنطقی نمی‌کنیم، دولت می‌خواهد پول داشته باشد یا نداشته باشد؛ ما تنها براساس درآمد مالیات می‌گیریم. ما کاری به این نداریم که دولت چقدر به مخارج و درآمد نیاز دارد؛ براساس ظرفیت‌های موجود تلاش خود را می‌کنیم، یک وقت بیشتر از بودجه مالیات وصول می‌شود و یک وقت کمتر از بودجه.

امسال سازمان امور مالیاتی به رقم پیش‌بینی‌شده در بودجه خواهد رسید؟

رئیس سازمان امور مالیاتی حدودا ۹۰ تا ۹۵درصد قول تحقق بودجه مصوب مالیاتی را داده، بنابراین تلاش خود را خواهیم کرد. در چهار ماه ابتدای سال ۲۱هزارو ۴۰۰ میلیارد تومان مالیات وصول شده است.

آقای وکیلی، روی مؤسسات غیرمجاز و مشتریان آنها هم برای اخذ مالیات تمرکز بیشتری شده است تا جایی‌که طبق اخبار منتشرشده بانک مرکزی و سازمان امور مالیاتی بر گرفتن مالیات از فاقد مجوزها و سپرده‌گذاران آنها به توافق رسیدند.

این مسئله لزومی به توافق ندارد. در قانون آمده که سود سپرده اشخاصی از مالیات معاف است که در مؤسسات مجاز سپرده‌گذاری می‌کنند. این قانون از سال ۸۱ اجرائی است، منتها جریان اطلاعات آن برای سازمان امور مالیاتی وجود نداشت. در ۱۴ سال گذشته تا جایی‌که اطلاعات به دست ما رسیده، مالیات گرفتیم. طبق قانون جدید با توجه به اینکه عدم ارائه اطلاعات جرم محسوب می‌شود، مسیرهای بهتری برای کسب اطلاعات وجود دارد. با توجه به اصلاحاتی که در قانون جدید به وجود آمده، ما می‌توانیم در سال ۹۵ همه اینها را شناسایی کنیم. اتفاق جدیدی که افتاده این است که بانک مرکزی دولت یازدهم از این موضوع به‌شدت استقبال کرده است.

ادامه در صفحه ۱۵

بانک جهانی، بانک مرکزی را کامل تأیید نکرد

دارایی‌های بلوکه‌شده ایران ۱۰۷ میلیارد دلار

شرق: اگرچه چند صباحی است که سوژه دارایی‌های بلوکه‌شده ایران از کانون توجه رسانه‌ها کنار رفته اما حالا بانک جهانی با رقمی جدید از دارایی‌های بلوکه‌شده ایران، این موضوع را دوباره بر سر زبان‌ها انداخت.

موضوع از آنجا شروع شد که رئیس کل بانک مرکزی کشور ما و باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا با اعلام دو رقم متفاوت و نسبتا فاحش نسبت به یکدیگر درباره دارایی‌های بلوکه‌شده ایران به جنجال رسانه‌ای در کشور دامن زدند. رئیس کل بانک مرکزی رقم دارایی‌های بلوکه‌شده ایران را ۲۹ میلیارد دلار اما اوباما رقم دارایی‌های ایران را ۱۵۰ میلیارد دلار اعلام کرد.

ارقام ارائه‌شده از سوی سیف، بعدا اصلاح شد؛ به این ترتیب که او رقم دلارهای بلوکه‌شده که قابلیت آزادسازی دارند را ۲۹ میلیارد دلار اعلام کرد در حالی‌که سایر افراد کماکان در کل دارایی‌های بلوکه‌شده ایران تردید داشتند. به‌طوری‌که هرکس یک رقم از دارایی‌های بلوکه‌شده ایران را اعلام می‌کرد. اما در آن زمان وزیر امور اقتصادی و دارایی با جانبداری از رئیس کل بانک مرکزی سعی کرد از اظهارات سیف دفاع کند. در این میان طهماسب مظاهری، رئیس کل اسبق بانک مرکزی نیز در دفاع از ارقام اعلامی توسط ولی‌اله سیف، بر این مسئله تأکید کرد که در شرایط فعلی تنها می‌توان به آمار رئیس‌کل بانک مرکزی اتکا کرد و آمار دیگران ولو آنکه رئیس‌جمهور آمریکا باشند، قابل استناد نیست.

همه اینها درحالی بود که پای دارایی‌های بلوکه‌شده هنوز به ایران نرسیده بود. در این میان مجلسی‌ها سکوت اختیار نکردند و هر یک ارقامی را از ۴۰ تا ۱۴۰ میلیارد دلار بر سر زبان‌ها انداختند و به یکباره دعوا بر سر دارایی‌های بلوکه‌شده آن‌قدر بالا گرفت که موضوع آب‌رفتن دارایی‌های بلوکه‌شده ایران به سوژه شماره یک رسانه‌ها تبدیل شد. این موضوع تا مدت‌ها با اظهارنظرهای متفاوت مقامات ایرانی ادامه پیدا کرد. اخبار ضدونقیض پیرامون دارایی‌های بلوکه‌شده ایران آنقدر سردرگم‌کننده بود که پس از چندی رسانه‌ها را هم از نفس انداخت، تا جایی‌که دیگر پس از چندی، موضوع رقم دارایی‌های بلوکه‌شده ایران از کانون توجه اخبار و رسانه‌ها خارج شد.

اما حالا بانک جهانی در تازه‌ترین گزارش خود با موضوع اثرات لغو تحریم بر اقتصاد ایران، آن سوژه جنجال‌برانگیز دارایی‌های بلوکه‌شده ایران را دوباره در اذهان زنده کرد. بانک جهانی در بخشی از گزارش خود آورده است که کل دارایی‌های بلوکه‌شده ایران۱۰۷ میلیارد دلار است. بنا بر گزارش این نهاد بین‌المللی، با لغو تحریم‌ها ۲۹ میلیارد دلار از این دارایی‌ها بلافاصله آزاد خواهد شد و در دسترس ایران قرار خواهد گرفت.

این همان نکته‌ای است که در صحبت‌های سیف هم به آن اشاره شده بود. پیش از اینها و در میان آمار متناقض، یوسفیان‌ملا، از اعضای کمیسیون برنامه و بودجه مجلس و از اعضای ستاد مبارزه با مفاسد اقتصادی همین رقم ۱۰۷ میلیارد دلار را به عنوان آمار دقیق دلارهای بلوکه‌شده اعلام کرده بود. او در گفت‌وگویی با روزنامه «شرق» به این نکته اشاره کرده بود که پول‌هایی که در خارج از کشور بلوکه شده‌اند، حاصل سال‌ها تحریم‌اند و به اشکال مختلفی از دسترس خارج شده‌اند. حتی حجمی از آن به‌صورت وجه نقدی که قابل بازگشت باشد، نیست، بلکه در بعضی از موارد گشایش ال‌سی برای واردات کالا در مقابل پول‌های بلوکه‌شده در کشورها در نظر گرفته شده است.

در برخی از موارد، پولی که در کشوری داریم، براساس رأی محکمه‌ای مبنی بر انسداد آن از دسترس دولت خارج شده است؛ زیرا ایران پرونده‌های متعددی پیرامون حقوق بشر دارد که برخی از دادگاه‌ها در جهان رأی برخلاف واقع داده‌اند، اما در مجموع رقم بلامانع برای انتقال به ایران و رقم با موانع یادشده براساس تخمین‌ها، حدود ۱۰۷میلیارد دلار است. براساس گفته‌های وی، اوایل انقلاب پولی که بلوکه‌شده حدود ۱۳میلیون دلار براساس تحریم داماتو بوده که سالانه از سوی رؤسای‌جمهور به امضا می‌رسیده است. از سویی آمریکا سر مسئله گروگان‌ها، ایران را تحریم کرده بود که یکی از محاکم آمریکایی حدود ۱۳ماه پیش حکمی صادر کرده که بر آن اساس، ایران باید غرامت گروگان‌ها را بپردازد و یکی از ساختمان‌های بنیاد علوی در نیویورک را به‌عنوان غرامت مطرح کرده‌اند که مدتی نیز این ساختمان توقیف شده بود؛ البته بر سر آن مناقشه است و احتمال دارد در دادگاه تجدیدنظر این حکم به نفع ایران بشکند. مواردی از این دست در این محاسبات گنجانده نمی‌شود؛ چون اگر به حساب بیاوریم دارایی‌های متعددی در خارج از ایران چنین وضعیتی دارند.

دراین‌میان معاون ارزی بانک مرکزی تمام دارایی‌های ایران را ۸۹.۷ میلیارد دلار اعلام کرد که در مقابل آمار اعلامی از سوی بانک جهانی آب رفته است.

نفت ۵۰ دلاری شد

تسنیم: قیمت جهانی نفت امروز با ۳۱ سنت کاهش نسبت به رقم پایانی جلسه قبل به ۵۰دلارو ۱۰ سنت در هر بشکه رسید.

به‌گزارش «تسنیم» به‌نقل از رویترز، درحالی‌که پس از انتشار آمارهای ضعیف اقتصادی، چین اقدام به کاهش ارزش یوان کرده، قیمت نفت پس از جهشی که در جلسه گذشته شاهد بود، امروز کاهش یافت. قیمت نفت خام روز دوشنبه حدود چهار درصد جهش داشت و از پایین‌ترین رقم‌ها از ژانویه تاکنون فاصله گرفت که ناشی از افزایش خریدهای تجار محتکر نفت بود که قصد داشتند از قیمت‌های پایین بازار نهایت استفاده را ببرند. اما قیمت‌ها روز سه‌شنبه مجددا کاهش یافت. چین که رشد اقتصادی‌اش به پایین‌ترین رقم در دهه‌های گذشته رسیده، ارزش پول ملی خود را کاهش داد تا ارزش یوان به پایین‌ترین رقم در حدود سه سال گذشته برسد. دانیل آنگ، از مؤسسه فیلیپ فیچرز در سنگاپور گفت: «کاهش ارزش یوان چین موجب می‌شود واردات نفت قیمت‌گذاری‌شده به دلار آمریکا برای این کشور گران‌تر تمام شود».

وی افزود، تأثیرپذیری قیمت نفت از این اقدام چندان زیاد نخواهد بود، زیرا مسائل ارزی معمولا تأثیری کوتاه‌مدت بر بازار نفت می‌گذارند.

روز سه‌شنبه همچنین آمارهای صنعتی نشان داد میزان فروش خودرو در چین در ماه جولای نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۷.۱ درصد کاهش یافته و به ۱.۵ میلیون دستگاه رسیده که بیشترین میزان کاهش از فوریه ۲۰۱۳ تاکنون است. اما میزان رشد کلی هفت‌ماهه امسال همچنان اندکی بالاتر از آمارهای سال ۲۰۱۴ است. در نتیجه این تحولات، قیمت نفت برنت امروز با ۳۱ سنت کاهش نسبت به رقم پایانی جلسه قبل به ۵۰دلارو ۱۰ سنت رسید.

قیمت نفت خام آمریکا نیز ۳۹ سنت کاهش داشت و به ۴۴دلارو ۵۷ سنت رسید. پایین‌بودن کلی قیمت نفت ناشی از عرضه بالا و تقاضای ضعیف است، به‌نحوی‌که تولیدکنندگان کلیدی عضو اوپک، روسیه و آمریکا در نزدیکی بالاترین رقم‌های تاریخی خود تولید می‌کنند اما رشد تقاضا در حال کاهش است.

گذر

قرارداد همکاری برقی ایران و اسپانیا امضا شد

● **فارس:** قرارداد همکاری‌های فنی و مهندسی بین شرکت ایرانی صانیر و «بِستر» (BESTER) اسپانیا به منظور طراحی و تولید تجهیزات و سیستم‌های انرژی خورشیدی و تجدیدپذیر به امضا رسید. این قرارداد را بهمن صالحی، مدیرعامل شرکت صانیر، آنتونیو سانچز، مدیر ارشد اجرائی شرکت «بِستر» اسپانیا و پویان جهانگیری، مدیر دفتر صانیر بین‌الملل امضا کرده‌اند. در این قرارداد دو شرکت موافقت کردند در راستای حفظ محیط‌زیست در زمینه طراحی، ساخت و بهره‌برداری از تجهیزات و سیستم‌های جدید انرژی خورشیدی و تجدیدپذیر در پروژه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی با یکدیگر همکاری کنند. شرکت بِستر به‌عنوان یک شرکت پیشرو در این بخش در تولید انرژی‌های نو و تجدیدپذیر در اسپانیا فعال است و در زمینه تولید برق از منابع تجدیدپذیر از مهارت‌های فنی و مهندسی زیادی برخوردار است و هم‌اکنون در بسیاری از کشورهای جهان، پروژه‌های مختلفی را اجرا می‌کند. براساس این قرارداد، دو شرکت به مدت ۱۸ ماه در این زمینه با یکدیگر همکاری می‌کنند و شرکت بِستر از این پس به‌عنوان مشاور و سرمایه‌گذار شرکت صانیر در پروژه‌های برقی و تولید انرژی‌های نو با این شرکت ایرانی همکاری خواهد کرد. با امضای این قرارداد تکنولوژی تولید انرژی‌های خورشیدی و تجدیدپذیر به این شرکت ایرانی منتقل می‌شود تا صانیر در اجرای پروژه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی بتواند از این تکنولوژی‌های پیشرفته استفاده کند.

مجوز تأسیس بانک خارجی در مناطق آزاد رسما صادر شد

● **مهر:** بانک مرکزی دستورالعمل ناظر بر واحدهای بانکی برون‌مرزی در مناطق آزاد را به شبکه بانکی کشور ابلاغ کرد. در این بخش‌نامه آمده است: درحال‌حاضر یکی از اولویت‌ها و ضروریات نظام اقتصادی کشور برای نیل به اهداف و مقاصد توسعه‌ای کشور، جلب و جذب سرمایه‌های خارجی است. بدون تردید مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور می‌توانند ایفاگر نقش و کارکردی مؤثر و راهبردی در این خصوص باشند. شاید به همین دلیل نیز بوده که یکی از رئوس و محورهای مهم سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی ابلاغی توسط مقام معظم رهبری مدظله‌العالی، به توسعه حوزه عمل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور به منظور انتقال فناوری‌های پیشرفته، گسترش و تسهیل تولید، صادرات کالا و خدمات و تأمین نیازهای ضروری و منابع مالی از خارج معطوف شده است. اما توسعه مناطق آزاد و امکان نقش‌آفرینی اثرگذار و فعال آن مناطق، مستلزم تمهید شرایطی است که از جمله آن وجود مقرراتی جامع و متناسب با مقتضیات و شرایط روز در زمینه‌های گوناگون و به‌ویژه درخصوص امور پولی و بانکی است. بر همین اساس، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران همگام با تدابیر و توفیقات اخیر دولت در حوزه تعاملات بین‌المللی، دستورالعمل ناظر بر واحدهای بانکی برون‌مرزی در مناطق آزاد را در چارچوب قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری-صنعتی جمهوری اسلامی ایران و آیین‌نامه اجرائی مربوط مصوب هیأت وزیران، تدوین و برای تصویب نهایی به شورای پول و اعتبار تقدیم کرد. بانکداری برون‌مرزی به انجام عملیات بانکی منحصر با پولی غیر از ریال ایران اطلاق می‌شود که از طریق واحد بانکی مستقل یا ایجاد شعبه قابل انجام است. دستورالعمل مذکور در هزارودویست‌وپنجمین جلسه مورخ ۱۳۹۴/۰۵/۰۶ شورای پول و اعتبار مطرح و تصویب شد.

در پایان این بخش‌نامه ابراز امیدواری شده است: مقررات یادشده زمینه مناسبی را برای جلب سرمایه‌گذاری خارجی و به‌تبع آن، ارتقا و توسعه مناطق آزاد کشور فراهم کند.